

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. C.**, zastoupeného Mgr. Janem Šarmanem, advokátem se sídlem Pekárenská 330/12, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2013, čj. X, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, čj. 33 Ad 1/2014 – 32,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 15. 8. 2013, čj. X, žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 27. 5. 2013, kterým zvýšila žalobci od 3. 2. 2007 do 6. 8. 2007 starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, tak, že starobní důchod činí 9 329 Kč měsíčně. Od 7. 8. 2007 náleží žalobci starobní důchod ve výši podle rozhodnutí žalované ze dne 19. 9. 2012.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 12. 3. 2014, čj. 33 Ad 1/2014 – 32, zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

III.

3. Žalovaná (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

4. Stěžovatelka uvedla, že pokud Nejvyšší správní soud zruší napadený rozsudek, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí, věc se dostane do stadia nového posouzení žaloby. Krajský soud, vázán právním názorem kasačního soudu, pak může rozhodnout opačně, což by mělo za následek „obživnutí“ původního rozhodnutí stěžovatelky. Nové rozhodnutí krajského soudu by však již nevedlo ke zrušení rozhodnutí stěžovatelky

vydaného v mezidobí v návaznosti na zrušující rozsudek krajského soudu. Vedle sebe by tedy existovala dvě opačná rozhodnutí v téže věci. Tato situace je procesně prakticky neřešitelná. Rozhodnutí o žalobě by ztratilo smysl, což by podle stěžovatelky vedlo ke vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

IV.

5. Ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce uvedl, že návrh považuje za nedůvodný. Neexistuje žádné urgentní nebezpečí, které by odůvodňovalo odklad účinků rozhodnutí, protože správní spis se bude nacházet u Nejvyššího správního soudu a i po zrušujícím rozsudku by následná procesní aktivita byla na stěžovatelce, která může ve věci rozhodnout ihned, nebo vyčkat rozhodnutí kasačního soudu.

V.

6. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

7. Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

8. V usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS (dostupné na www.nssoud.cz), rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dovodil, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného, osoby zúčastněné na řízení). Zpravidla však budou opřeny o různé skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu právě s ohledem na to, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného bude odkladný účinek zpravidla přiznán v ojedinělých případech, které zákon spojuje s hrozbou nepoměrně větší újmy. Byť se citované rozhodnutí rozšířeného senátu vztahovalo k předchozí právní úpravě (účinné před novelizací soudního řádu správního zákonem č. 303/2011 Sb.), jeho závěry jsou i nadále přiměřeně použitelné.

9. Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku možnou existencí dvou správních rozhodnutí v téže věci. Povinnost stěžovatelky rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku však nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti Nejvyšší správní soud opět odkazuje na usnesení čj. 2 Ans 3/2006 – 49, v němž rozšířený senát konstatoval, že samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno

s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá vliv na plnění povinností správním orgánem. Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, tento je povinen pokračovat v řízení a respektovat přitom závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost, či nikoliv. Pokud se správní orgán pravomocným soudním rozhodnutím neřídí a nepokračuje v řízení, může se za určitých okolností jednat o nečinnost, proti níž lze brojit žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s.

10. Skutečnost, že správní orgán má povinnost rozhodnout o věci v souladu se zrušujícím rozsudkem krajského soudu, pak sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti už jen proto, že by tímto způsobem mohl argumentovat každý správní orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by však odporoval shora popsanému smyslu a účelu zákonné úpravy.

11. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je tedy vyhrazeno pro ojedinělé případy, kdy by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky (např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku apod.).

12. O takovou mimořádnou situaci se v posuzované věci nejedná, resp. stěžovatelka nic takového netvrdila. Z obsahu spisu ani z tvrzení stěžovatelky nevyplývá, že by rozsudek krajského soudu mohl mít takové právní následky, které by pro stěžovatelku znamenaly nepoměrně větší újmu podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

13. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala, že výkon či účinky napadeného rozsudku by vedly ke vzniku nepoměrně větší újmy, Nejvyšší správní soud se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

14. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

15. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. května 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu